

Bergen, 17.03.20

Vår ref: 2020/62
Sakshandsamar: Eirin Kongestøl Espeland
Dykkar ref: 19/873 – 20/1547

Masfjorden kommune

MASFJORDEN, EINESTRAND – SØKNAD OM UTSLEPPSLØYVE 59/1 OG 59/2

Viser til brev av 18.02.20, med vedlegg, om ovannemnde sak.

Fiskarlaget Vest har sendt saka til Nordhordland Fiskarlag.

Generelle merknadar

Fiskarane opplever ein stadig større konkurransse om areala, særlig i kystsona. Ein vil peike på at fiskarane i utgangspunktet er positivt innstilt til anna næring og aktivitet, men fiskeri og andre næringar har eit heilt ulikt forhold til bruk av sjøareal. Andre næringar har behov for nye/større sjøområde, medan fiskerinæringa er avhengig av å ta vare på viktige eksisterande fiske-, gyte- og oppvekstområde. Eksempel på konfliktområde er; oppdrett (areal og utslepp av spillfôr/feces/lusemidlar), vindmøller til sjøs, reguleringsplanar ut i sjø (friluftsområde i sjø, flytebyggjer, m.m.), ankring, avlaups-/vassleidningar, kablar, fritidsinteresser (båttrafikk, fritidsfiske).

Mange meiner at eitt lite enkelt prosjekt ikkje kan skade, men mange nok slike så avgrensar ein tilgjengeleg areal for fiske bit for bit. Det er viktig at tilhøva blir lagt til rette slik at norske fiskarar fortsatt kan skape verdiar av fiske for spesielt kystsamfunna våre. «Sjøvern» er like viktig for fiskerinæringa, som «jordvern» for jordbruk.

Einestrand

Det er her søkt om utslepp av sanitært avlaupsvatn for 20 bustadar, ca 100 personekvivalentar.

Ifølgje Fiskeridirektoratet sin kartdatabase er utsleppsområdet i eit registrert gytefelt, og registrert område for aktive og passive fiskereiskap. Det blir òg fiska i område som ikkje er registrert då ein har «nye» fiskeri som t.d. leppefisk og kreps.

Når det gjeld vurdering av forureininga må rette styresmakt sjå eit større område under eitt, og ikkje kvar einskild sak for seg. Ein føreset at utsleppet er tilstrekkeleg reinsa og straumtilhøva ved

utløpet i sjø er tilstrekkeleg gode for spreing av utsleppet. Utsleppet må ikkje ha negativ innverknad på det marine miljø.

Ein må unngå heng på leidninga, og det må nyttast fester som fiskereiskap ikkje heftar i. Det må heller ikkje vere ankringsforbod i området.

Fiskarane fråskriv seg alt ansvar for skade på leidningen om ein under fiske skulle vere uheldig å setje seg fast i leidningen. Fiskarane må få erstatta eventuell skade på fiskereiskap.

Til slutt gjer ein merksam på at fiskerinæringa er basert på fornybar biologisk produksjon, og er derfor grunnleggjande avhengig av eit reint og produktivt kyst- og havmiljø mest mogeleg fritt for miljøgifter, framandstoff og legemiddel. Ein har eit stort felles ansvar, både nasjonalt og internasjonalt, for å oppretthalde eit reint og produktivt hav. Det er avgjerande for kvalitet, omdøme og marknadsverdi for norsk sjømat.

Med helsing
Fiskarlaget Vest

Britt Sæle Instebo

Eirin Kongestøl Espeland

Kopi pr. mail: Nordhordland Fiskarlag
Fiskeridirektoratet region Vest
Fylkesmannen i Vestland